

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ

١٢٨٩

۱۳۸۱ / ۰۵ / ۱۰

دانشگاه تهران

دانشکده حقوق و علوم سیاسی

عنوان پایان نامه :

محدودیت مالکیت اراضی شهری از جهت حفظ مصالح عمومی

نگارش:

فديجه (ضائيان)

استاد راهنمای:

جناب آقای دکتر عراقی

استاد مشاور:

جناب آقای دکتر دروديان

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در

و شته حقوق عمومی

۹۳۸۰ سال فروردین

۱۴۷۸۹

((فهرست مطالب))

صفحه

عنوان

قدردانی

۱ مقدمه:

۸ فصل اول: کلیات

۱۲ بخش اول:(ویژگیهای حق مالکیت)

۱۲ الف- مطلق بودن

۱۴ ب- انحصاری بودن

۱۶ ج- دائمی بودن

۱۹ بخش دوم: محدودیت‌های مالکیت

۲۳ بند اول- احکام اولیه و ثانویه یا ضروریات

۲۸ بند دوم- مصالح عمومی

۲۸ الف- تعریف مصالح عمومی

۳۰ ب- ضرورت تحدید مالکیت بنا به مصالح عمومی و روش‌های آن

۳۴ ج- نتیجه

۴۰ بخش سوم: برخی محدودیت‌های مالکیت قبل از انقلاب

۴۱ بند اول- قانون عمران و نوسازی شهری و مصوبات بعدی مرتبط با تحدید مالکیت

۵۵ بند دوم- قانون اصلاحات ارضی

۵۹ بند سوم- قانون ملی کردن جنگل‌ها

صفحه

عنوان

٦٨	بخش چهارم: برخی محدودیت‌های مالکیت پس از انقلاب
٦٨	بند اول- زمین‌های خارج از محدوده شهرها(روستایی)
	الف- لایحه قانونی نحوه احیاء و واگذاری اراضی در حکومت
٦٨	جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۵۹ شورای انقلاب
	ب- قانون مرجع تشخیص اراضی موات و ابطال اسناد آن مصوب ۱۳۶۵ مجلس
٧٣	شورای اسلامی
	ج- قانون واگذاری زمین‌های بایر و دایر که پس از انقلاب به صورت کشت موقت در اختیار کشاورزان قرار گرفته است مصوب ۱۳۶۵ مجلس شورای اسلامی
٨٠	د- ماده واحده قانونی حل مشکل اراضی بایر مصوب ۱۳۶۷ مجمع تشخیص مصلحت
٨٢	نظام
٨٤	بند دوم- زمین‌های شهری

فصل دوم: سیر قوانین مربوط به زمین‌های شهری ٨٦

٨٧	بخش اول: قانون لغو مالکیت اراضی موات شهری مصوب شورای انقلاب
٩٣	بند اول- دلایل اجتماعی و کلیات قانون
١٠١	بند دوم- بررسی نحوه اجراء
١٠١	الف- محاسن
١٠٢	ب- معایب
١٠٦	بخش دوم: قانون اراضی شهری
١٠٦	بند اول- دلایل اجتماعی و کلیات قانون
١١٣	بند دوم- بررسی نحوه اجراء
١١٦	بخش سوم: قانون زمین شهری

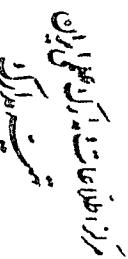
صفحه

عنوان

۱۱۶	بند اول-دلایل اجتماعی و کلیات قانون
۱۲۷	بند دوم- تعاریف مربوط به عمران زمین‌ها
۱۳۲	بند سوم- نحوه خرید و تملک و واگذاری زمین‌ها
۱۳۵	بند چهارم- شیوه اجراء
	بند پنجم- لایحه نحوه خرید، تملک اراضی و املاک برای اجرای برنامه‌های عمومی، عمرانی و نظامی دولت مصوب ۱۳۵۸
۱۳۹	

بخش چهارم: مصوبات مجمع تشخیص مصلحت نظام در خصوص

۱۵۰	زمین‌های شهری
	بند اول- مصوبه ۱۳۶۷/۱/۱۶ در خصوص تفسیر ماده ۱۲ و ۱۹
۱۵۲	قانون اراضی شهری
	بند دوم- مصوبه ۱۳۷۰/۱۱/۳ در خصوص مهلت اعتراض به آراء کمیسیون‌های ماده ۱۲
۱۵۵	
	بند سوم- مصوبه ۱۳۷۰/۱۲/۱۵ در خصوص تعیین تکلیف اراضی واگذاری دولت و نهادها
۱۵۸	
	نتیجه
۱۶۵	
۱۷۲	پیشنهادات
۱۷۸	منابع و مأخذ

یاد خدا آرای بخش دلهاست

خداآندا:

آرایشی

آرامش عطا فرما

تا بیدزیره آنچه را که تغییر نایافتند است

و شهادتی... تا تغییر دهن آنچه را که می توانم

دانشی تا بدانم تفاوت آن دو را

خدا را سپاس

پدره را سپاس

مادره را سپاس

حقابها را سپاس

مشقمه را سپاس

همسره را سپاس

که نور امید زندگیم شد

مقدمه

«قل اللهم مالك الملك تؤتي الملك من شأ، وتبazu الـملك معن تشا.»

(سوره عمران-آيه ۲۶)

مالکیت به حق و تصرف مطلق از آن اوست، اندکی از آن قدرت تصرف
ومالکیت حق خود را به هر کس بخواهد حسب حکمت خود می دهد و از هربخواهد
می ستاند.

مالکیت خصوصی انسانها از گذشته دور محترم بوده است و همانگونه که
قانون مدنی ماهم می گوید هر مالکی نسبت به آنچه که ملک اوست حق هر گونه
تصفی دارد (۳۰ ق.م) و اسلام نیز گفته است «الناس مسلطون علی اموالهم».

اما گاهی اوقات حکومتها به خاطر مصالح اجتماع مالکیت خصوصی
رامحدود می نمایند که این امر از طریق وضع قوانین صورت می گیرد.

کشور ایران هم از قاعده فوق مستثنی نمی باشد و بنابراین قوانین پراکنده ای
دراین زمینه وضع شده است، قوانینی که علیرغم احترام به حقوق حقه مالکان
اختیارات شرعی و قانونی آنها را بعضًا سلب کرده است که پس از انقلاب
شکوهمند اسلامی ایران سعی شده است این قوانین رنگ شرعی داشته باشند یعنی

در عین رفع نیاز مردم و توجه به نیازهای زمان با موائزین شرعی مغایرت نداشته باشند.

بررسی تاریخی نشان می دهد که زندگی انسانها تحت تأثیر عامل زمین بوده است چرا که از خاک آفریده شده است و به آن باز می گردد. زمین همواره نقش تعیین کننده ای در پیشرفت یا رکود جوامع دارد و چگونگی بهره برداری از اراضی، نحوه تعیین مالکیت، حدود آن و شیوه اعمال حقوق مالکانه برحسب شرایط و ساختار اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی هر جامعه با توجه به قوانینی می باشد که در هر جامعه و متناسب با آن وضع گردیده است. آنچه در این رساله مطالعه می شود حق مالکیت زمین است، لذا به سایر اموال پرداخته نمی شود. زمین خصوصیات منحصر به فردی نسبت به سایر کالاهای دارد از جمله اینکه : ۱- غیر منقول است و قابل جابجایی نیست و میزانش دریک منطقه ثابت است بنابراین کمبود زمین را دریک منطقه نمی توان با جابجایی جبران کرد. ۲- کالایی است که کسی بدون آن نمی تواند زندگی کند، مسکن، معادن و کارخانجات همه روی زمین هستند. ۳- زمین به نسبت کم مبادله می شود؛ اصولاً جاده ها، مدارس، بیمارستانها ثابت می باشند مگر آن قسمت از زمین که برای اجاره دارای بکار می رود. ۴- زمین فنا ناپذیر است و استهلاک نمی یابد و زمان به ندرت در آن تغییر می دهد و از لحاظ کمی ثابت است جز در خصوص اراضی مستحدث ساحلی. ۵- مبادله زمین لحظه ای است ولی مصرف آن تدریجی است؛ در روند تولید، زمین برای دوره

سرمایه‌گذاری طولانی مدت مورد استفاده قرار می‌گیرد. بعلاوه زمین عامل مهمی است در تأمین مسکن و در اغلب قوانین اساسی کشورها، موضوع تأمین مسکن برای آحاد مردم مورد توجه مقننین قرار گرفته است. ضرورتاً دولتها برای تأمین مسکن و خدمات عمومی شهری در امر زمین به دو هدف مداخله می‌نمایند: ۱- مسکن و خدمات عمومی شهری در امر زمین به اشخاص همراه است ۲- همراه برابری و عدالت اجتماعی که با واگذاری زمین به اشخاص همراه است.

حال در جواب این سؤال که: چرا با وجود اینکه مالکیت مشروع محترم است و تجاوز به حریم آن ممنوع است ولی گاهی اوقات محدود می‌شود؟ باید گفت با مطالعه قوانین و مقررات تصویب شده در طی سالهای مختلف در خصوص اراضی و بررسی قواعد حقوقی مستخرج از آنها، مشخص می‌گردد که دارای ماهیت امری بوده و با نظم عمومی مرتبط می‌باشد و هدف از وضع آنها حمایت از منافع جامعه و تأمین مصالح همگانی مردم است و مقنن روشهایی برای تأمین مصلحت همگانی و ضمانت اجرای آنها پیش‌بینی کرده است به نحوی که با نوعی اعمال حاکمیت همراه هستند و موجبات سلب یا تحديد مالکیت اشخاص را فراهم آورده اند لذا این قواعد از او صاف قواعد حقوقی حقوق عمومی برخودارند و بحث مربوط به محدودیت مالکیت اراضی شهری در حقوق عمومی مورد مطالعه قرار می‌گیرد.

در این پایان نامه ابتدا به مصالح مذکور پرداخته شده است که کلیات بحث را شامل می‌شود و مطالب آن تئوریهای حقوقی حقوقدانان می‌باشد.

سپس محدودیتهای قانونی قبل و پس از انقلاب را در مقوله زمین به اجمال اشاره خواهیم کرد. مطالب این قسمت علیرغم اینکه کاملاً جزیی نمی‌باشند، ولی ذهن خواننده را برای ورود به فصل دوم که قسمت عمده بحث را شامل می‌شود و درخصوص اراضی شهری می‌باشد آماده می‌نماید.

اراضی شهری^۱ زمینهایی است که در محدوده قانونی و حریم استحفاظی شهرها و شهرکها قرار گرفته است و آنچه در حقوق اراضی شهری مورد بحث قرار می‌گیر «اراضی» می‌باشد. لذا اعیان و مستحدثات مستقر بر عرصه از موضوع بحث خارج است.

بنابراین حقوق اراضی شهری بخشی از حقوق شهری است که نظام حقوقی حاکم بر اراضی، تملک اراضی توسط دولت، نحوه تشخیص نوع اراضی، تغییر کاربری اراضی و محدودیتهای تحمیلی دولت بر مالکیت و حقوق مالکین و امتیازات صاحبان حقوق مربوط به اراضی را مورد بحث و بررسی قرار می‌دهد.

^۱ برای تعریف شهر رجوع شود به ماده ۴ قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب ۱۳۶۳ و تبصره ۵ الحاقی مصوب ۱۳۷۱ و ماده ۳ آین نامه ایجادو احداث شهرهای جدید مصوب ۱۳۷۱ هیات وزیران که در سال ۱۳۸۰ هم تغییراتی پیدا کرده است.

در فصل دوم، قوانین مورد مطالعه جزیی و مفصل بررسی می شوند

دراینجا چگونگی تصویب و شرایط واوضاع واحوال آن زمان و نحوه اجرا
نگریسته خواهد شد.

در ابتدای این فصل قانون لغو مالکیت اراضی مطالعه می شود که پس از
انقلاب اسلامی توسط شورای انقلاب- به دنبال توجهی که قانون اساسی به مسئله
مسکن مردم کرده بود وجو آن موقع که وابستگان درباری ثروت کلانی از راه
زمین خواری کسب کرده بودند در حالیکه مردم عادی قادر به داشتن آلونکهایی
هم نبودند- تصویب شد.

پس از بررسی این قانون و معایب و محاسن آن به قانون اراضی شهری می
پردازیم که در آن سعی شده است نقایص قانون لغو مالکیت مرتفع گشته و برای
مدت ۵ سال برای تمام شهرهای ایران توسط مجلس با توجه به عناوین ثانویه
تصویب شود همان عناوینی که حاکم جامعه اسلامی با توجه به آنها می تواند
احکامی وضع نماید.

دربخش دوم این فصل چگونگی اجراء این قانون بررسی می شود. پس از
این قانون چون مشکل مسکن مردم کماکان وجود داشت، مجلس شورای اسلامی
جدداً قانون دیگری با توجه به همان ضرورتها و احکام ثانویه تصویب کرد و در
واقع تمدید قانون قبلی بود که برای ۵ سال وضع شده بود.

این بار قانون زمین شهری همیشگی نه موقت و برای همه شهرها تصویب شد ولی ماده ۹ قانون قبلی (اراضی شهری) همچنان برای ۵ سال دیگر و برای ۶۰ شهر ایران تمدید گردید که در بخش سوم این فصل بررسی خواهد شد.

از آنجا که مهلت این ماده قانونی در سال ۱۳۷۱ به پایان رسید دولت برای تملک زمینهای دائم و بایر چاره ای ندارد جز اینکه از لایحه نحوه خرید، تملک اراضی و املاک برای اجرای برنامه های عمومی و عمرانی استفاده نماید که در قسمت آخر بخش سوم فصل سوم بررسی می شود.

پس از اینها به مصوباتی که مجمع تشخیص مصلحت نظام در خصوص مالکیت مردم بر زمین داشته است می پردازیم و در آخر نتیجه مباحثت بیان می شود.

ولی از آنجا که در بحث قوانین زمین کار جدی صورت نگرفته است نویسنده به خاطر ارتباط کاری با وزارت مسکن و شهرسازی به ارائه پیشنهاد در مورد قوانین زمین- که مدت‌ها حالت رکورد به خود گرفته اند و بعضًا شرایط ایجادی آنها و دلیل وجودشان زوال یافته است و بی تناسب با زمان هستند ولی همچنان باقی می باشند- می پردازد. چه خوب بود لااقل در دروس کارشناسی ارشد حقوق عمومی به مساله زمین پرداخته می شد و در واقع «حقوق اراضی» نیز

تدریس می شد زیرا دانشجوی فارغ التحصیل دانشکده حقوق در مسایل زمین
بسیار خالی الذهن می باشد.

در انتهای هم منابع و مأخذی که در نوشتمن این رساله از آنها استفاده شده است
مورد اشاره قرارخواهند گرفت.

لازم می دانیم اینجا از راهنمایی و مشاوره جناب آقایان دکتر عراقی و دکتر
درویدیان درایجاد این اثر تشکر نمایم به علاوه از همکارانی که به نحوی از انجاء
به بنده کمک نموده اند کمال قدردانی و تشکر را دارم علی الخصوص جناب آقای
سید سعید فهندی سعدی که مشوق اصلی بنده در این کار بودند.

۱۳۸۰ فروردین

رضایان

فصل اول:

کلیات

«فصل اول: کلیات»

يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا اموالكم بينكם بالباطل ۚ الا ان تكون تجارة عن

تراض

(آیه ۲۹ سوره نساء)

انسان به گونه ای ذاتی تمایل به داشتن دارد، داشتن آنچه که در زندگی
برایش لازم است، دو مقوله نیازمندی و سودبخشی؛ پدیده «مالکیت» را ایجاد نموده
است و لذا انسان در آنچه که تصرف می نماید اختیار پیدا می کند.

مالکیت نشات یافته از غریزه حیوانی و فطرت ساده انسانی است و به دنبال
آن مالکیت با ریشه ثابتیش به خاطر اوضاع و احوال به گونه ای متفاوت ظهرور
یافته است.

از آنجا که انسان وقتی تلاش خود را مصروف رفع نیاز و برآوردن
غریزه‌ای می نماید به ضرورت اکتفا نمی نماید و دایره نفوذش را گسترش می دهد
و لذا با پیشرفت وسائل تولید توازن از میان رفته و جنگ طبقات پدیده آمده است
بنابراین «قانون» ایجاد می شود تا از یک طرف حق مالک در حصار بماند و مالک
بهره لازم را از مالش ببرد و کسی نتواند ازاو جلوگیری کند و از سوی دیگر سایر
افراد از گزند مالک در امان بمانند.